

ת"פ 61062/02/19 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד נ"ש

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 61062-02-19 מדינת ישראל נ' נ"ש (עציר)

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מאשימה: מדינת ישראל
משטרת ישראל
תביעות שלוחת רמלה

נגד נאשם:
נ"ש
באמצעות ב"כ עוה"ד גל וולף

החלטה

בקשה לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982.

הנאשם מבקש, כי בית-המשפט יורה למאשימה להעביר לעיונו עותק מסרטון שצילם שוטר במכשיר הטלפון הסלולארי שלו, המתעד את הנאשם, עת שהה בתנאי מעצר במוסד רפואי לחולי נפש, כשהוא כבול למיטתו באחת מרגליו ואזוק בידיו.

כתב-האישום מייחס לנאשם עבירה של תקיפת בן זוג.

לפי הטענה בכתב-האישום, בתאריך 19.2.19 דחף הנאשם את המתלוננת, זוגתו וגרם לנפילתה. בהמשך, דחף אותה בשנית, החל להכותה בחוזקה בבעיטות ברגליה וגרם לה לחבלות.

בתאריך 25.2.19 הוגש נגד הנאשם כתב-האישום יחד עם בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

בתאריך 28.2.19, במסגרת הליך הבקשה למעצר עד תום ההליכים, הורה בית-המשפט על אשפוזו של הנאשם בבית-חולים פסיכיאטרי, לצרכי הסתכלות.

בתאריך 3.3.19 הגיש ב"כ הנאשם בקשה דחופה להורות על הסרת כבילתו של הנאשם המצוי בבדיקה פסיכיאטרית

ובמסגרתה ביקש דיון דחוף, כל זאת לאור הטענה כי הנאשם מוחזק בתנאי אשפוז כשהוא כבול שלא כדין.

בית-המשפט קבע את הבקשה לדיון דחוף.

בו ביום, נערך דיון שבמסגרתו הציגה המאשימה בפני בית-המשפט את הסרטון שבנדון, לאחר שהציגה אותו בפני ב"כ הנאשם (עמוד 3 שורה 14 לפרוטוקול).

לאחר מכן, מסר בית-המשפט את החלטתו במסגרתה קבע כי "אקדים ואומר, כי לאחר ששמעתי בקשב את טענות הצדדים, אני סבורה כי הצדק עם ב"כ המבקש ויש להסיר באופן מיידי את כבילת העצור מידי ומרגליו, כמו גם במהלך הלילה". וכן: "מצאתי טעם רב בדברי ב"כ המבקש".

בית-המשפט קבע כי "לא מצאתי טעם מדוע יש להורות על כבילתו..." והורה להעביר את החלטתו אל הגורמים המתאימים.

לצורך החלטה זו עיינתי בדיסק המדובר, ובו ניתן לראות את הנאשם אזוק בידיו, וכבול באחת מרגליו אל המיטה. בין הנאשם לשוטר המצלם אותו מתנהל דו-שיחה מסוים כאשר הנאשם מבקש כי השוטר יתיר את הכבלים.

יאמר כבר עתה, כי האירוע המתועד בסרטון התרחש לאחר סיום החקירה הפלילית והגשת כתב-האישום, ואין בו ראייה חיונית או רלוונטית לצורך הגנת הנאשם, הנוגעת ללב ליבו של כתב-האישום, במובן זה שאין בו ראייה הסותרת את עובדות כתב-האישום או שבכוחה לפגוע במהימנותו של עד וכיו"ב.

ואולם, "חומר חקירה" במסגרת סעיף 74 הנ"ל, אינו רק חומר חקירה, המצוי בגרעין הקשה, שבכוחו לסייע לזיכוי של הנאשם מהאמור בכתב-האישום, אלא גם כזה שיש בכוחו לבסס טענות הגנה שונות, כגון הגנה מן הצדק בדבר התנהגותה של המאשימה, או להוביל להקלה מסוימת בעונשו, אם וכאשר יורשע, או כל חומר ראיות אחר ה"נוגע" לאישום גם אם מצוי בשוליו.

בעניינים אלו, אין לנקוט בפרשנות, שלפיה חומר חקירה הינו רק חומרים שנאספו הקשורים במישרין למעשה העבירה גופו, כלומר אלו הדנים ביסודות העבירה נשוא האישום, אלא שמונח זה כולל גם ראיות השייכות למעגל העקיף של האישום.

עיון בדיסק המדובר, נוכח החלטת בית-המשפט, שמלמדת על כבילה שלא כדין, בהחלט מובילה למסקנה, כי הסרטון המדובר עשוי להקים לנאשם טענה כזו או אחרת כלפי המאשימה, בין אם לעניין האישום בדרך של טענה אגבית, ובין אם לשלב הטיעון לעונש.

כך, למשל, חומר ראיות המלמד על תנאי כליאתו של נאשם, התעמרות בו, פגיעה בפרטיותו, רמיסת כבודו, זכויותיו, חדילה מלהעניק לו טיפול רפואי, מזון, צרכי קיום בסיסיים, נקיטה באליונות כלפיו וכיו"ב בהחלט יתכן ויהיו חיוניים ורלוונטיים, לא רק לשאלת המשך מעצרו, אלא גם לעניין כתב-האישום גופו.

יובהר בזאת, כי אני קובע מסמרות בעניין זה, ואני קובע שכך הם פני הדברים במקרנו, אולם יש לאפשר לב"כ הנאשם בסיס ראיתי להציג את טענותיו ולכלכל את צעדיו בהמשך הדרך, ודי בכך כדי לקבל את הבקשה.

הוסף לכך את העובדה, כי המאשימה עצמה מחזיקה את הסרטון במסגרת תיק החקירה והיא זו אשר הציגה אותו בפני בית-המשפט, אשר דן בהליך הבקשה למעצרו עד תום ההליכים.

במעשיה אלו, ראתה המאשימה את הסרטון כחלק רלוונטי מחומר החקירה והיא זו שפתחה אליו את דלת הרלוונטיות.

וידגש, אין בפניי אינטרס חיצוני של צד שלישי שעלול להיפגע מחשיפת הסרטון, שהרי הוא מציג את עניינו של הנאשם ואת עניינו שלו בלבד.

אמנם הסרטון, לכאורה, פוגע בפרטיותו של הנאשם, אולם בעת הדיון הסכים הנאשם כי סרטון זה יועבר לידי ב"כ על כל המשתמע מכך.

מעבר לנדרש, אני סבור שקיים אינטרס ציבורי כללי לחשוף סרטון שכזה ולא להצפינו בתוך חדרי חדרים, כל זאת במסגרת זכותו הבסיסית של נאשם למשפט הוגן וליחס הגון מצד המאשימה המבקשת את מעצרו ושלילת זכויותיו.

אזכיר, כי מדובר בסרטון של נאשם עצור, מאושפז בצו בית-משפט, כבול למיטתו, שאותו צילם שוטר במכשיר הטלפון הסלולארי שלו.

אין לקבל את עמדת המאשימה, כי הסרטון הוא "בדומה לידיעה מודיעינית שמוצגים לבית-המשפט ואינם חומר חקירה, אינו נוגע לליבת האישום" (עמוד 3 שורה 10 והלאה).

כאשר דנים בידיעה מודיעינית, ההנחה, בדרך כלל, שהידיעה המודיעינית היא בגדר חומר חקירה, אולם היא חוסה בתעודת חיסיון שהוצאה כדן.

ואילו כאן, לא הוצגה כל תעודת חיסיון המונעת את חשיפת הסרטון.

על כן, אני מורה כי בתוך 7 ימים תעביר המאשימה עותק מן הדיסק המבוקש לעיון ב"כ הנאשם.

זכות ערר כדין.

נא להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ט, 28 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.